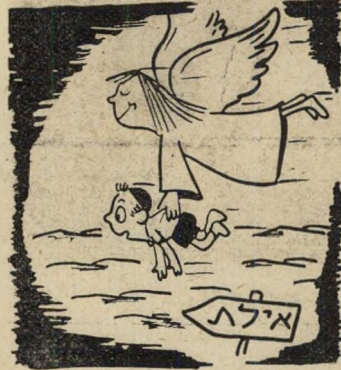

מכתבים

גיוס הבנות

איני רוצה להיכנס לויכוח אם אני גם גיוס הבנות מיותר ("העולם הזה" 662), אולם ברצוני להורות עד אן הגיי על הדברים: — בחורה בת 19, יפהפיה (בלי גוזמה), חייבת היתה להתגייס לצבא. חובה לחוד ורצון לחוד, ואצלה הרצון לא להתגייס עלה על החוק המחייב כן. מצאה לה ידיד משפחה, חילל משוחרר ורווק (כל זה נעשה בהסכמת הוריה). התנתה את תנאי כי נשאת היא לו רק למראית עין, כדי שלא תגייס לצבא. סידרה סידורי בטחון שאף צד אחד לא יפר את החלטת לרעת הצד השני. בשבוע שעבר סודרה התופה לפי הדישה הר' ת"ת, ואף כוס שבר החתן ברגלו. לאי חר טכס משעמם זה פנתה הכלה עורף

גשתי כאשר קראתי בעתון האחרון (666) את בקשתה הנהדרת של רישה בורשטיין להטיס במקומה נער תימני לאילת.

שדמה נסים

לוא ידעתם עד כמה נגע הדבר אל לבנו. הלא אומרים שהצבריות הוצפיניות הן, רעות ובלי רגש, והנה הן כיהה רישה בורשטיין את ההיפך. החוכלו להדפיס את תמונתה?

יואב, דן, אדי

קבוצת סגנים, צה"ל. באחד הגליונות הקרובים נתאר את טיטת הנער התימני לאילת. לבקשת הקוראים הזמנו גם את רישה להשתתף בטיוול.

לא תארת לי מעולם כי עד כדי כך דברים יבואו. כדאי תמיד להיות טוב כי אחר הכל זה משתלם.

אגב, החיילת אשר זכתה בפרס ראשון חמודה מאד. מזלה שלה, עוד הספיקה לנצל הזדמנות ובלי גזירות הכל קבלה, אני מקווה כי עוד נספיק לטוס לאילת בזמן הקרוב ביותר, כי מי יודע ימים יבואו אולי גם על טיסות יטילו שלטונות הקיצוב וקולות.

רישה בורשטיין, חיפה

עץ השער

בקשר עם הפולמוס איזו תמונה להדפיס בשער — עשו כמו השבועונים הטובים באמריקה. תמונה של בחור

מענינת רק את הבנות, בו בזמן שדמויות הבנות מושכות את הבחורים וגורמות שהבנות תחשובנה: (א) במה זו יפה ממני? (ב) האם בגדיהם הזה יהלום גם אותי?

מ. ש. ת"א

"נוער מחפש את המחור"

נדהמתי למקרא מאמרם "הנוער מחפש את המחור" ("העולם הזה" 666). האם אבות ואמות לפני 25 שנה חשבו כל כך הרבה על חוסר דיוור ועל הק

שיים שייתקלו בהם בגידול ילדים? רמת החיים הגבוהה בארצנו החדירה למוחות הצעירים את הרעיון שמיכר חים לשאת בחורה עשירה, בעלת דירה של שני חדרים לפחות, ואפשרות להיות נהג בקואופרטיב. עצתי לצעיר שציי

למתם שימצא לו נערה היודעת להכיר תדר בזמני צנע כפי שהסתדרו אלפי נערות אחרות שזה עתה יצאו מהחיפה. **שלמה עופר, ת"א**

נניח שכן. אבל האם אמור לאדם לשאוף לרווחה?

ה ש ע ר

גילה שייקה כי גם בפאריז יש רבניות, והלכו ועשו חתונה, כמעט כמו בתל-אביב. משום כבוד המוזמנים היה שייקה רצין במשך זמן רב, כחמש דקות.

אה, חברים פועלים. כשיש אהבה יש סוף טוב, אם גם צריך לעבור כמה מדורי גיהנום בינתיים.

קוראיו

השבוע חזר אורי אבנרי לתפקידו במערכת, אחרי שהשתוף במחנה אימונים של העמודות.

אם לא חלה הפרעה בהוצאת השבועון הבעדורו של אורי יש להורות על כך בעקר לחברנו שלום כהן, האתליט שחור'השפם ורחב הגרם, העורך את המדורים בין-הלאומיים. שוטה שכמו העצום לעמל. הוא גם השתמש בהזדמנות זאת כדי להרחיב את מדור הרפורטאזיה מחוץ לארץ, באמתלה כי מאות קוראים תבעו זאת במכתביהם. על אף ההגבלה החמורה של המקום בעתון הוכרחנו לעמוד בפני עובדה קיימת, ובדיעבד, המדור מענין מאד. לא?

קוראים רבים שאלו מי הוא אותו סופר משובט מסתורי, הנמצא היום בתורכיה, מחר בגרמניה, ומחרהים בהנולדו או בקאהיר, התשובה היא, כמובן, כי הסופר המשובט הוא שם קבוצי לכמה כתבים, ברובם הברייע ישראלים, המוסרים לנו דו"חים קבועים על רשמיהם בחוץ לארץ. מכיון שחומר זה כתוב רובו בנימה אישית, החלטנו ליתר בטיחה זה על עקרון האלמוניות, שאנו שומרים עליו ביתר המדורות הקבועים, ולפרסם את הכתוב בשם כתביו. בגליון זה מציג את עצמו אחד מכתביו שבחיי לארץ, — האוורד גורדון.

ומאחר שעומדים אנו בסמךן הכרויות נציג לפניהם דמות נוספת, שתופיע לעתים מזומנות על עמודי "העולם הזה" — סופרנו המיוחד המכונה לשם הקיצור סרימיו. סרימיו הוא עלם תמים וחביב, העושה בדיוק מה שאומרים לו, ואגב כך נדחק למקומות שונים, ומתוך תמימותו הרבה מספר בדיוק מה ראה. כדי שלא יגורש מאותם מקומות שונים בהם הוא עומד לבקר, מוטב לו שאל יודע שמו ברבים, ואכן רק אחד מחברי המערכת מכיר את הבחור. אחרי שכבשה רותי שלנו בסערה את לב הקוראים, מקווים אנו כי גם סרימיו ימצא מקום של חבה בלבותם.

מדור המוסיקה הוא (לדעת עורכו) המדור הפופולארי ביותר בעתון. אם נדון לפי אורך התורים ליאשה חפץ ולמנוחין, אין אדם בלתי מוסיקלי בארץ (ואם יש כזה, מסכן, לא ייעיל לו דבר, כי אשתו או חברתו תסחב אותו לקונצרט). השבוע פותחים אנו בסדרה של חידושים מוסיקאליים, — חוליה נוספת ברשרת התחרויות של "העולם הזה".

ואחרון-אחרון לא חביב — הבעיה הבערת של השבוע, שוב עומד הצנע במרכז החדשות בארץ, ולכן גם במערכת. לא כל אחד מוכן לראות נגע זה מהצד היתולי, כציינונו דוש, שהקדיש לו עמוד שלם. רוב הקוראים יסכימו עם המתי הרפורטאזיה המקיפה שלנו (שבחיבורה העסקנו כמה בעלי מיקצוע), כי הדבר רציני למדי — כה רציני עד כי אין להסתפק בויכוחים על מספרי הנקודות או שאלות של הטכניקה של ביצוע, אלא יש לבדוק מחדש את עצם יעילותה של השטה הכלכלית של הממשלה. הגיץ הזמן שנשאל לא רק כיצד אלא גם למ מה.

מסיבות שאינן תדויות בנו לא יופיע בגליון זה
מאמרו של אורי אבנרי "עתודות — אבן איך", כפי המסומן בשער.